

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 6T/30/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2716010055
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Šimek
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2016:2716010055.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Šimeka a prísediacich F. G. I. a T. V. na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Skalica dňa 27. júna 2016, takto

rozhodol:

Obžalovaný P. J. D. C. O. K. M. J., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom O., adresa na doručovanie písomností : O., R.. F. K. Č.. XX, t.č. Ústav na výkon väzby Leopoldov,

sa uznáva za vinného, že

od presne nezistenej doby roku 2010 do 06.10.2012, od 08.10.2012 do 21.05.2014, od 23.05.2014 do dňa 28.07.2014 a od dňa 30.07.2014 do dňa 07.09.2015 v byte č. X na R. F. K. XXXX/XX v O., predovšetkým pod vplyvom alkoholu, opakovane fyzicky a psychicky týral svoju družku E. I., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom O., R. F. K. XXXX/XX, tým spôsobom, že najmä jej vulgárne nadával, vyhrážal sa jej smrťou, fyzickou likvidáciou jej blízkych, fyzicky ju napádal a to tak, že ju bezdôvodne bil, kopal a udieral najmä do tváre a po celom tele, budil ju v nočných hodinách, vyvolával v nej pocit strachu a stresu, odopieral jej nevyhnutnú osobnú starostlivosť a hygienu napríklad:

- v presne nezistený deň, v presne nezistenom čase jej v uvedenom období bezdôvodne nadával, lebo ju videl okúpanú a prezlečenú, pleskol jej, dal jej facku, trhal jej vlasy, kladivo po nej hodil,

- v presne nezistený deň, v presne nezistenom čase jej v uvedenom období zo žiarlivosti zakazoval chodiť samej do obchodu, trhal jej nohavičky, kabelky, rozbil okuliare a telefón, aby nemohla zavolať políciu, ničil jej oblečenie, zakazoval jej maľovať sa,

- v presne nezistený deň, v presne nezistenom čase v uvedenom období začal z nej trhať veci, a slovne na ňu útočil, že spáva so svojím otcom, ňuchal jej nohavičky,

pričom takýmto správaním ju nútil utekať s ich spoločnými maloletými deťmi z bytu, a takto jej spôsoboval dlhšie trvajúce psychické utrpenie a fyzické utrpenie, pričom dňa 7.9.2015 v presne nezistenom čase okolo 05.00 h v byte č. X na R. F. K. XXXX/XX v O. údermi jej spôsobil zranenia a to zlomeninu nosových kostí a otvorenú ranu vlasatej časti hlavy podľa lekárskej správy MUDr. Ivana Slovianyna z FNŠP Skalica zo dňa 7.9.2015, pričom podľa znaleckého posudku č. 02/16 PhDr. Aleny Kopányiovej poškodená E. I. vnímala konanie obž. P. J. ako ťažké príkorie, nakoľko sa v jej psychickom obraze nachádza symptomatika postraumatickej stresovej poruchy, syndróm týranej ženy, ako reaktivita psychiky na zlé zaobchádzanie vyznačujúce sa vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti s dlhodobou trvalosťou (cca 3 až 5 rokov)

t e d a

týral blízku osobu spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie, bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické a psychické zdravie, bezdôvodným odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti, ošatenia, hygieny a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona účinného do 31.12.2015.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 208 ods. 2 Tr. zák., s poukazom na § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Skalici podal dňa 2.3.2016 Okresnému súdu Skalica obžalobu č. Pv 394/15/2206-62 na obž. P. J. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona účinného do 31.12.2015 na tom skutkovom základe, že od presne nezistenej doby roku 2010 do 06.10.2012, od 08.10.2012 do 21.05.2014, od 23.05.2014 do dňa 28.07.2014 a od dňa 30.07.2014 do dňa 07.09.2015 v byte č. X na R. F. K. XXXX/XX v O., predovšetkým pod vplyvom alkoholu, opakovane fyzicky a psychicky týral svoju družku E. I., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom O., R. F. K. XXXX/XX, tým spôsobom, že najmä jej vulgárne nadával, vyhrážal sa jej smrťou, fyzickou likvidáciou jej blízkych, fyzicky ju napádal a to tak, že ju bezdôvodne bil, kopal a udieral najmä do tváre a po celom tele, budil ju v nočných hodinách, vyvolával v nej pocit strachu a stresu, odopieral jej nevyhnutnú osobnú starostlivosť a hygienu napríklad:

- v presne nezistený deň, v presne nezistenom čase jej v uvedenom období bezdôvodne nadával, lebo ju videl, okúpanú a prezlečenú, pleskol jej, dal jej facku, trhal jej vlasy, kladivo po nej hodil,
- v presne nezistený deň, v presne nezistenom čase jej v uvedenom období zo žiarlivosti zakazoval chodiť samej do obchodu, trhal jej nohavičky, kabelky, rozbil okuliare a telefón, aby nemohla zavolať políciu, ničil jej oblečenie, zakazoval jej maľovať sa,
- v presne nezistený deň, v presne nezistenom čase v uvedenom období začal z nej trhať veci, a slove na ňu útočil, že ju „pojebal“ jej otec, ňuchal jej nohavičky,

pričom takýmto správaním ju nútil utekať s ich spoločnými maloletými deťmi z bytu a takto jej spôsoboval dlhšie trvajúce psychické utrpenie a fyzické utrpenie, pričom dňa 7.9.2015 v presne nezistenom čase okolo 05.00 h v byte č. X na R. F. K. XXXX/XX v O.Í. údermi jej spôsobil zranenia a to zlomeninu nosových kostí a otvorenú ranu vlasatej časti hlavy s doposiaľ neustanovenou dobou liečenia podľa lekárskej správy MUDr. Ivana Slovianyna z FNŠP Skalica zo dňa 7.9.2015, pričom podľa znaleckého posudku č. 02/16 PhDr. Aleny Kopányiovej E. I.Á. vnímala konanie P. J. ako ťažké príkorie, nakoľko sa v jej psychickom obraze nachádza symptomatika postraumatickej stresovej poruchy, syndróm týranej ženy, ako reaktivita psychiky na zlé zaobchádzanie vyznačujúce sa vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti s dlhodobou trvalosťou (cca 5 rokov).

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkyne - poškodenej E. I., ďalej výsluchom svedkov V. I., V. V., Ľ. P., B. B., B. O.K., E. J., M. J., prečítaním výpovedí svedkov z prípravného konania u F. P. P., F. J., X. Č., X. A., P. Č., prehratím na technickom zariadení obrazovo-zvukového záznamu výsluchu mal. P. E. I., výsluchom znalkyne PhDr. Aleny Kopányiovej, prečítaním znaleckého posudku znalca MUDr. Ivana Andrého PhD., ďalej listinnými dôkazmi ako lekáorskými správami, fotodokumentáciou, odpisom z registra trestov, správami o povesti obžalovaného a zistil skutkový stav tak, ako je opísaný vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný P. J. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný. Obžalovaný uviedol, že s týmto prípadom nemá nič spoločné, družka si na neho povymýšľala nejaké veci. Žili normálnym usporiadaným životom. S družkou, teda poškodenou sa pozná asi od jej 16. roku veku. Od 17. roku jej veku začali bývať spolu, najskôr u jeho rodičov s nimi v jednej domácnosti, kde boli cca 3 roky s tým, že neskôr dostali mestský nájomný byt v O. na adrese F. K. XX, kam sa spoločne s poškodenou presťahovali. Tu žili v spoločnej domácnosti obžalovaný, poškodenej a ich dve maloleté deti. Nikto iný tu s nimi nebýval. Žili ako normálna rodina, chodil do práce a poškodenej bola na materskej dovolenke. Obžalovaný uviedol, že

nemali medzi sebou žiadne nezhody, neskôr uviedol, že nejaké nezhody boli od roku 2010, ale vždy to vyprovokovala poškodená. V minulosti mal aj nejaké priestupky, tieto úprimne oľutoval, tiež sa stalo, že v minulosti na poškodenú raz zaútočil nožom, ale bolo to v roku 2012, čo oľutoval a bol za to už odsúdený na podmienenčný trest. Okrem uvedeného nikdy na poškodenú fyzicky nezaútočil. Poškodená sa ho chcela zbaviť, lebo má iného chlapa. Tiež si myslí, že ju nahovorili jej príbuzní proti nemu. Sám nechápal aké veci je schopná si poškodená povymýšľať. Obžalovaný keď prišiel z práce, išiel na malinovku a poškodená ho hneď vyhľadávala. K incidentu zo dňa 7.9.2015 uviedol, že poškodená mala v ruke nôž a on sa len bránil, keď jej tento vyrazil. Do tváre ju neudrel, ani jej nezlomil nos. Všetko to na neho nahrála poškodená. Obžalovaný poprel spáchanie trestného činu, skutkové okolnosti týkajúce sa psychického či fyzického násillia nie sú pravdivé.

Svedkyňa - poškodená E. I. na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní. Poškodená popísala spolužitie s obžalovaným ako problémové až neznesiteľné, pričom poukázala aj na niektoré prípady fyzického, či psychického násillia voči jej osobe. Uviedla, že s obžalovaným sa pozná od jej 15. rokov kedy začali spolu chodiť. V 16-tich sa im narodil syn P.. Spočiatku bývali u rodičov obžalovaného v spoločnej domácnosti s jeho rodičmi. Neskôr skúsili spolu žiť, potom čo sa však osamostatnili a bývali sami, začali problémy s alkoholom u obžalovaného, vulgárne jej nadával, trieskal s vecami, začal do nej rýpať. Stalo sa tiež, že chodil po byte s nožom, bála sa ho. Obžalovaný bol žiarlivý, videl šľapy po zemi, prevracal posteľ, stále niekoho hľadal. Poškodená sa ho bála, zadarmo bola bitá, musela viackrát aj vybehnúť z bytu von bosá, hodil po nej ešte aj kladivo. Vedel dobre, že sa ho bojí, že sa z neho trasie, jemu to robilo dobre, keď videl, že má strach. Nadával jej, že je krátkonohá I., že je štetka, kurva. Keď bol niekedy kľud, bolo to maximálne 2 mesiace. Nadávky boli väčšinou, keď mal vypité, pil v piatok a sobotu. Nadávky boli takmer každý týždeň. Poškodenej strašne robilo zle aj to, že obžalovaný keď bol nafetovaný bolo to na ňom vidieť, na pohľade videla, že má voči nej veľkú nenávisť. Mala z neho strach, zatínal na ňu päste. Z ničoho nič ju obľal. Pokiaľ ide o fyzické útoky, bil ju, fackal ju, šľahol ju o zem, za vlasy ju ťahal, kopal ju. Zamykal ju na balkóne, asi trikrát. Tieto útoky zo strany obžalovaného na ňu išli postupne, postupne sa to stupňovalo. Poškodená nevedela čo je s obžalovaným, chcela mu pomôcť aj s jeho otcom. S jeho otcom normálne komunikovala, snažili sa spoločne dať obžalovaného na nejaké liečenie, nejako mu pomôcť. Pokiaľ ide o užívanie drog zo strany obžalovaného, tento fajčil marihuanu a neskôr sa dozvedela, že bral aj pervitín. Peniaze obžalovaný mal, aj si niečo zarobil. Niečo jej aj dal, to nemôže povedať, že nie, ale nejaké peniaze jej potom aj zobral. Poškodená popisovala, že bola akoby úplne pozastavená. Stále len plakala, rozmýšľala čo má robiť. Nedalo sa z toho utiecť. Nebola dosť silná, aby z toho mohla utiecť a chcela obžalovanému aj pomôcť. Vytýkala si aj sama nejaké veci, či niečo nespravila zle. Osočoval ju, že spáva s vlastným otcom, pričom dobre vedel, že takéto reči jej robia veľmi zle. Nemohla ísť ani sama do obchodu, do obchodu išla zo strachom. Takto nejako to u nich fungovalo. Deti boli toho svedkami, ako ju napádal. Starší syn P. ho prosil „tati nerob to“. Počuli to aj susedia. Obžalovaný to vždy vedel dobre zahrať, že sa nič nedeje. Poškodená sama nikomu nič nehovorila a zatajovala tie veci, nakoľko sa sama hanbila. Stále sa jej vyhrážal, že zabije jej starenku, jej brata a otca. Vyhrážal sa jej, že ide za nimi a že ich zabije a takéto veci. Bála sa toho. Lekársku pomoc vyhľadala po incidente v roku 2012, kedy ju sekol nožom do hlavy. Inak lekársku pomoc nevyhľadala, mala väčšinou len modriny. Dňa 7.9.2015 ešte vyhľadala lekársku pomoc, kedy ju udral a zlomil jej nos. Inokedy lekársku pomoc nevyhľadala aj z toho dôvodu, že už bola na to zvyknutá, bola zvyknutá na napádanie. Vždy keď ju išiel zbiť, pozamykal dvere, pozatváral okná, aby to nikto nepočul. Búchal do stien, chytil skriňu a šľahol ju o zem. Nehľadel ani na deti, ktoré tam boli prítomné. Starší syn P. jej povedal: „mami už si to nenechaj, bež to povedať.“ Poškodená sa nikomu nežalovala, nehovorila to ani jej príbuzným. Príbuzní to však na nej videli, všetci vedeli čo sa deje. Poškodená to ale hovoriť nechcela. Poškodená prosila obžalovaného, aby sa zmenil, chcela udržať rodinu a ich domácnosť pokope, dlho to všetko trpela, ale zašlo to príliš ďaleko. Jediné, čo ju držalo pri živote boli deti.

Svedkyňa V. I. (babka poškodenej) na hlavnom pojednávaní uviedla, že poškodenú vychovávala od malička. Obžalovaný robil zle poškodenej, trvalo to dlho. Bolo to mesiac čo mesiac. Jej sa poškodená veľmi sťažovať nechcela, ani sa jej nesťažovala, lebo vedela, že by hneď plakala. Poškodená jej hovorila rôzne veci až neskôr, napr. že ju polieval pivom. Mladší syn stále plakával. Obžalovaný robil poškodenej zle, musela bývať aj na balkóne cez zimu. Taktiež sa stalo, že ležala v kaluži krvi. Posledný deň pred zadržaním obžalovaného mal obžalovaný poškodenej aj zlomiť nos. Videla na rukách a nohách poškodenej aj modriny, ktoré mávala často. Aj sa poškodenej pýtala na modriny, na to, či ju obžalovaný zbil, poškodená to zapierala a nechcela jej povedať čo sa stalo, vedela, že by plakala. To, že obžalovaný bil poškodenú jej povedal malý P., teda syn poškodenej. Povedal mi: „baby, tatko maminku zbil.“ Aj jej

ukazoval päšťou do tváre, ako ju mal biť. Neskôr, keď sa poškodenej pýtala, potom sa jej už aj ona priznala, že ju obžalovaný doma bije. Trvá to asi tak 5 rokov. Poškodená sa napr. chodila sprchovať k nej, keď ju doma dobil. Navštevovala ich väčšinou sobotu alebo nedeľu, alebo keď mala dôchodok, spravila im nákup. Na rodinu J. nemôže povedať nič zlé. Samotný rodičia obžalovaného boli skorej pri poškodenej ako pri obžalovanom. Nadávali mu. Teraz sú vzťahy horšie, poškodená sa s rodičmi obžalovaného ani nenavštevujú. Matka obžalovaného mala aj zbiť poškodenú, aby odvolala výpoveď a udanie. Robili to aj v minulosti také nátlaky na ňu, aby to odvolala.

Svedkyňa V. V. (sesternica poškodenej) na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní. Uviedla, že do domácnosti obžalovaného a poškodenej chodila na návštevy, bolo to rôzne, niekedy každý deň, inokedy 2x za týždeň. Obžalovaný bol na poškodenú žiarlivý. Nemohli spolu s poškodenou chodiť ani von na kofolu, preto svedkyňa chodila k nim domov na kávu. Svedkyňa uviedla, že osobne nebola prítomná toho, že by obžalovaný fyzicky napadol poškodenú, ale na poškodenej to bolo vidieť. Poškodená bola napuchnutá, nevyspatá, utrápená, nevedela dopredu čo bude. Poškodená mu nedávala žiadnu príčinu, aby sa takto musel chovať. Stále mu dávala šancu. Svedkyňa osobne videla modriny na tele poškodenej, aj keď sa to snažila poškodená maskovať, napr. keď mala modriny na rukách, nosila odev s dlhým rukávom. Svedkyňa sa o tom, čo sa v ich domácnosti deje rozprávala s poškodenou a táto jej hovorila, že sa ho bojí, že ju môže aj zabiť. Pamätá si tiež na jednu situáciu, keď bola poškodená ešte tehotná s mladším synom bola s poškodenou a jej starších synom P. vonku. Obžalovaný k nim prišiel a povedal poškodenej, aby išla okamžite domov. Malý P. povedal, že veď nemajú ani kľúče a že je hladný. Ja som zobrala poškodenú aj s malým P.A. k sebe domov a celú noc obžalovaný k nim chodil vyklopať na okno. Keď sme videli modriny, pýtali sme sa aj poškodenej, ale nechcela nám veľmi o tom hovoriť. Preto sa svedkyňa pýtala aj mal. P., ktorý jej povedal, že tato doma mamínu ťahal za vlasy, že ju bil, kopal do nej. Poškodená sa jej zdôverila až neskôr, zo začiatku jej nechcela hovoriť veci, ktoré sa v ich domácnosti diali, bála sa o rodinu. Poškodená ani nemohla chodiť sama von. Už vôbec nie niekam na diskotéku alebo podobne. To by ju aj zabil. V podstate poškodená bola doma, v noci vždy čakala na nejakú bitku.

Svedkyňa B. B. (suseda obžalovaného a poškodenej) na hlavnom pojednávaní uviedla, že nevidela či obžalovaný poškodenú niekedy fyzicky napadol, ale počula z ich bytu hluk, buchot, výkriky. Počula kričanie, počula ako kričí poškodená o pomoc, počula plač. Pokiaľ ide o intervaly týchto hádok, bolo to asi jedenkrát do týždňa, ako kedy. Chvíľu bol aj klud jeden, dva mesiace. V ich domácnosti to bolo divoké hlavne v noci. Aj sama svedkyňa volala políciu. Svedkyňa videla na poškodenej zranenia, modriny, videla na poškodenej monokel pod okom. Poškodená však vždy utekala a schovávala sa. Niekedy po týchto hádkach nebolo poškodenú vidieť aj 3-4 dni. Taktiež ju svedkyňa raz videla ako uteká s deťmi preč po schodoch, bolo to o polnoci. To čo sa dialo v ich domácnosti, z toho bolo jej dcéra úplne vystrašená. Jej dcéra má izbu priamo pod bytom obžalovaného a poškodenej. V noci dcéra za ňou vystrašená príbehla, nechcela tam v tej izbe neskôr ani spať. Teraz už je dobre, už je v byte poškodenej klud. S poškodenou sa nejako bližšie nerozprávala, v podstate sa len pozdravili na chodbe. Až po zadržaní obžalovaného jej poškodená hovorila, že obžalovaný na ňu žiaril, že sa ho bála. Takisto počula z ich bytu rinčanie skla. Taktiež počula po jednej z ich hádok, ako padalo schodmi ľudské telo, bol to ženský hlas, kričala „au au“. Báli sa vyjsť von, nešli sa ani pozrieť a zostali doma, v byte. Keď porovná obdobie, kedy poškodená žila ešte s obžalovaným a teraz, svedkyňa vidí rozdiel u poškodenej, momentálne je poškodená taká vyrovnanjšia, spokojnejšia, je usmiata, aj sa zastaví a porozprávajú sa. Predtým, keď žila s obžalovaným to tak nebolo. Mala pocit ako by sa bála, stále pred nimi utekala, len pozdravila a odišla.

Svedkyňa B. O. (suseda obžalovaného a poškodenej) na hlavnom pojednávaní uviedla, že býva na tom istom poschodí ako poškodená s obžalovaným. Počula z ich bytu hádky, počula, že deti plakali. Niekedy po hádke E. dobehla k nej domov a chcela si požičať telefón, aby si mohla zavolať na políciu. Poškodená jej povedala, že nemá mobilný telefón, že jej ho zobral obžalovaný. Tieto hádky tam boli u nich niekedy dva aj trikrát do týždňa. Niekedy bol potom dva aj tri mesiace klud. Taktiež počula, že niekedy poškodená s mal. deťmi sedela na schodisku. Ráno pred zadržaním obžalovaného mohlo byť 5-6 hodín ráno počula veľký krik, buchot, hádku, poškodená dosť výrazne zakričala akoby od bolesti. Nevidela to, počula to.

Svedkyňa L. P. (suseda obžalovaného a poškodenej) na hlavnom pojednávaní uviedla, že je susedou obžalovaného a poškodenej, pričom ich byty delí len jedna stena. Obžalovaného pozná od malička, s poškodenou sa nejako bližšie nepozná. V podstate nebola priamym svedkom, že by obžalovaný

bil poškodenú. Počula z ich bytu hádky, krik, detský plač, bolo tam rušno, jedenkrát počula plakať poškodenú. Nerozumela tomu, čo konkrétne sa hádali. Keď bola doma, bola tam viackrát zasahovať polícia. Svedkyňa tiež volala políciu, keď počula detský plač z ich bytu. Svedkyňa nevidela, že by niekedy obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu. Poškodená jej nespomínala, že by prišlo k nejakému fyzickému napadnutiu. Nejako bližšie sa s poškodenou nerozprávali. Pred jej výpoveďou nebola nikým z rodiny obžalovaného kontaktovaná. Súd len poznamenáva, že vychádza u tejto svedkyne len z jej výpovede učinenej na hlavnom pojednávaní a nie z prípravného konania. Výpoveď svedkyne z prípravného konania bola čítaná len na účel posúdenia si vierohodnosti menovanej svedkyne.

Svedok E. J. (otec obžalovaného) na hlavnom pojednávaní uviedol, že problémy medzi obžalovaným a poškodenou boli ako v každej rodine. Nikdy nepočul, že by obžalovaný poškodenú zbil. Boli tam len vzájomné hádky. Svedok poukazoval na osobu poškodenej, ktorú vykresľoval v zlom svetle s tým, že táto mala piť tvrdý alkohol, fajčila, nestarala sa o deti. Podľa názoru svedka motívom konania poškodenej je jej milenec, ktorého si k sebe nasťahovala. Vzájomné hádky medzi obžalovaným a poškodenou boli, ale, že by to bolo nejakým hrubým spôsobom, že by obžalovaný poškodenú týral, to nie. Obžalovaný sa s poškodenou večer pohádajú a na druhý deň sú u nich na dvore, kde sa bozkávajú a pod. Svedok na tele poškodenej nikdy nevidel modriny, ani iné zranenia. Pokiaľ ide o požívanie návykových látok, sem tam si obžalovaný vypil alebo zapálil cigaretu marihuany, ale taktiež aj poškodená.

Svedkyňa M. J. (švagriná obžalovaného) na hlavnom pojednávaní uviedla, že poškodená chorobne žiarlila na obžalovaného. Svedkyňa nikdy nevidela, že by obžalovaný napadol poškodenú. Práve naopak, párkrát videla ako poškodená zaútočila na obžalovaného. Obžalovaný mal doma zo života peklo. Keď boli u nich správali sa ako hrdličky, poškodená sedela obžalovanému na kolenách. Poškodená sa nikdy nestražovala na obžalovaného. Mal. P. má pred poškodenou strach. Obžalovaný si sem tam zahúlil trávu, ale aj poškodená.

Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní i ďalšie dôkazy, a to prečítaním svedeckých výpovedí svedkov F. J., F. P. P., X. Č., X. A. a P. Č.Ž. z prípravného konania podľa § 263 ods. 1 Tr. por. so súhlasom obžalovaného, obhajcu i prokurátora.

Svedok F. J. uviedol, že pracuje na OO PZ Holíč, v septembri 2015 bol na stálej službe, keď tam prišiel E. J. opýtať sa na svojho syna, vie o tom, že P. J. bol zadržaný, E. J. sa k tomu vyjadril, že všetko je to na podnet jeho nevesty E. I., že ona koná účelovo, chce sa ho zbaviť, čo sa týka povesti P. J. je o ňom v Holíči známe, že požíva alkoholické nápoje a je užívateľom omamných a psychotropných látok, E. I. pozná len z videnia, nikdy nebol na zákroku vo veci nezhôd medzi J. a I..

Svedok F. P. P. uviedol, že je pravoslávny kňaz v O., kde žije so svojou rodinou, asi pred rokom sa stretol s P. J., ktorý potreboval pomoc vyplatiť nájomné, bol u nich doma, pričom E. I. a P. J. boli slušní pekni ľudia, pekne spolu komunikovali, nebol ani náznak, že by mali nejaký konflikt, to že majú problémy sa dozvedel až po incidente, keď ho vzali do väzby, lebo na druhý deň ho otec E. J. prosil, aby dohovoric E. I., aby hovorila pravdu a aby nehovorila viac ako treba, nabádal ju, aby nevypovedala tak, aby ho to poškodilo na súde, ale aby hovorila pravdu, na čo mu ona povedala, že sa to s P. už nedalo vydržať, že ju psychicky obmedzoval, nemohla mať priateľky, musela sedieť doma pri ňom, žiarlil na ňu, že ju aj fyzicky napádal. On sa však k tomu nevie vyjadriť, lebo sa s ich rodinou nestretáva. Ona sa cítila, že je týraná. E. J. z času na čas príde do chrámu aj mu povedal, že ho uviedol ako svedka, že P. pozná, avšak on ho až tak nepozná. Nevie, či užíval drogy, J. priznali, že P. bol schopný E. udrieť, museli ho krotiť, dohovárať mu, osobne však nebol svedkom žiadneho incidentu.

Svedok X. Č. uviedol, že P. J. pozná asi 10 rokov, k vzťahu E. I. a P. J. uviedol, že E. do P. rýpala, vytiahla na neho aj nôž, taktiež bol pri fyzickom násilí v lete 2015, keď E. palicou bila P. po hlave, všetko to je nahraté na P. J. z jej strany. X. Č. vo svojej výpovedi jednoznačne svedčil v prospech obvineného P. J..

Svedok X. A. uviedol, že nikdy nevidel, že by P. J. fyzicky napadol E. I., zdali sa mu normálny pár, nevie, či bol P. J. konzumentom drog alebo alkoholu, nebol svedkom žiadnej hádky, bol prekvapený keď zistil, že P. J. je zatvorený.

Svedkyňa P. Č. uviedla, že býva u E. J., E. I. za P. J. stále chodila, ona osobne nevidela, že by P. E. napadol, raz ale k nim prišla, že P. jej robí zle a rozbíja barák, oni sa hádali škaredo, E. na neho žiarlila,

nechcela ho pustiť na pivo, strážila ho, vie, že E. hrozila P. J., že keď na ňu neprepiše byť odíde od neho, P. J. nikdy nebol opitý, ona ho nevidela, drogy neužíval, nikdy sa jej E. I. nestťažovala, že by ju P. J. zbil, hádali sa určite len o peniaze, E. je hysterická, žiarlivá, všetko je to vymyslené, aby sa P. J. zbavila, P. J. by neuderil ženu.

Na hlavnom pojednávaní bol prehratý na technickom zariadení obrazovo - zvukový záznam výsluchu maloletého P. E. I., pričom z výsluchu svedka je zrejmé, že tento potvrdzuje výpoveď poškodenej. Svedok popísal správanie obžalovaného (otca) k poškodenej (matke), uviedol, že mu vadilo, že otec mamu polieval pivom, na maminku bol zlý, hovoril jej, že sa jej chce zbaviť, keď bol opitý, nepáčilo sa mu správanie jeho otca, aj stôl prehodil, nemu a bratovi K. nič nerobil, len na mamu bol zlý, videl ako mamu zhodil na zem a kopol ju. Bolo toho veľa, mamina stále plakala. Aj mu je smutno za otcom, ale teraz už im je lepšie, teraz si môže robiť aspoň v klude domáce úlohy, mama často plakala, skoro nespala, trápila sa. Mama mala aj zranenie napuchnuté ústa aj modrinu, mala udreté šrubovák, aj jej trochu krv tiekla, utekali s mamou z domu, lebo sa jej vyhrážal, že ju zabije. Dvere vysádzal, rozmotoval posteľ, s K. ju zatvoril na balkón keď bola zima, nemohla si kúpiť ani nové boty, lebo si myslí, že mama má iného chlapa, škaredo jej nadával, že je špina, devka a také jej hovoril, keď nenadával aj dvere rozbil, nevie prečo sa tak otec k mame choval, boli u nich často policajti aj 20 krát mestský aj zelený, chodili k nim preto, aby otec maminke nerobil zle. Tatko rozbil mamke aj niekedy telefón, ona si ani nemohla kúpiť nový telefón, lebo by jej ho rozbil, roztrhal jej aj kabelku, pil rum, hrušku, mamu stále bil, nemala klud, museli odísť od rozprávky k babke, lebo sa mame v telefóne vyhrážal, nikto k nim nemohol chodiť na návštevu, otec robil hocikedy zle aj v noci. Maloletý tiež potvrdil, že maminka to nikomu nehovorila, lebo by jej ešte viac robil zle.

Zo znaleckého posudku PhDr. Aleny Kopányiovej, PhD. č. 01/16 vyplýva, že intelektová úroveň maloletého P. E. I. sa nachádza v pásme priemeru, myslenie a reč sú veku primerané, maloletý chápe primárne myšlienkové pojmy, maloletý nemá problém podržať si informácie, fakty uvádzané vo výsluchu ako aj pred znalkyňou sa z psychologického hľadiska javia ako hodnoverné, nebolo zistené skresľovanie výpovede, maloletý opisuje situácie častého priameho fyzického a psychického násillia otca voči matke, ktoré popisuje ako konanie s hrubším stupňom necitlivosti a bezohľadnosti s určitým trvaním, priame fyzické a psychické násillie otca voči matke malo sekundárny dopad na atmosféru v rodine, a to na maloletého P. a K. ako formy viac psychického ubližovania (nie ťažkého príkoria), v budúcnosti nevyklučuje znalec možné prejavy psychotraumatizácie v dôsledku zážitkov spojených s domácim násillím, ide o absenciu harmónie v primárnych medziľudských vzťahoch.

Znalkyňa PhDr. Alena Kopányiová, PhD. na hlavnom pojednávaní sa pridržala záverov písomne podaného znaleckého posudku, ktorý podávala na osobu mal. P. E., na ktorý pri svojom výsluchu poukázala. Výsluch mal. P. bol zameraný na skutkové veci formou otvorených otázok, kde mal. P. spontánne reagoval a odpovedal čo ho napadlo. Ako znalec sledujúc vedenie tohto rozhovoru analyzuje vierohodnosť ako všeobecnú, t.j. aký slovník dieťa používa, ale aj špecifickú vierohodnosť, o ktorú sa potom oprela v znaleckom posudku, špecifické situácie, ktoré on opísal jedinečným spôsobom. Psychologické vyšetrenie mal. P. E. bolo dňa 15.1.2016 v sprievode matky, rýchlo sa adaptoval na prostredie, v ktorom bolo vykonávané vyšetrenie. Sám bol mal. P. E. ochotný prejsť do miestnosti, kde prebiehalo už samotné psychologické vyšetrenie, kde už bol mal. P. sám. Vyšetrenie trvalo 3,5 hodiny. Keďže išlo o dieťa mladšieho školského veku nebolo možné použiť písomné seba posudzovacie dotazníky, ale metódy ktoré sú zamerané pre mladší školský vek, projektívne metódy, metódy rozhovoru, pozorovania. Tieto metódy im poskytli dostatok informácií o psychickom prežívaní mal. P. tak, ako to následne opísala v posudku. Intelekt, myslenie, reč mal. P. je v norme, osobnosť je vo vývine, pamäť v norme. Fakty uvedené vo výsluchu mal. P. E. a aj pred znalkyňou sa z psychologického hľadiska javia ako hodnoverné a nezistili príznaky duševnej choroby, ktoré by mohli viesť ku skreslenej interpretácii. Mal. P. vnímal konanie svojho otca najmä voči svojej matke, ktoré opisuje ako situácie častého priameho fyzického a psychického násillia podporené špecifickou vierohodnosťou, kde sa jednalo o špecifický popis ako napr. na strane 12 ZP, svojský popis alkoholu, ktorý otec užíval, popis násillia otca voči matke, ktoré boli popísané dospelým slovníkom. Priame fyzické a psychické násillie otca voči matke malo sekundárny dopad na atmosféru v rodine, na mal. P. aj K. a to viac formami psychického ubližovania ako nedostatočné emočné uspokojenie, nedostatočné cítenie ako aj absenciu harmónie v primárnych medziľudských vzťahoch. Znalkyňa tiež uviedla, že bola osobne prítomná aj pri výsluchu mal. P. E. v prípravnom konaní. Výsluch mal. P. prebiehal štandardným spôsobom, pričom otázky vyšetrovateľa mu boli kladené primeraným spôsobom k veku mal. P. E.. Znalkyňa poprela, že by mohol byť mal. P. E.

ovplyvnený svojou matkou, teda poškodenou. Vo výpovedi aj v rozhovore u znalkyne mal. P. popisuje pocitové informácie, ktoré sú nezávislé od manipulácie oboch rodičov. Nemalo na neho vplyv to, že bol len v starostlivosti matky.

Zo znaleckého posudku PhDr. Aleny Kopányiovej, PhD. č. 02/16 vyplýva, že v osobnosti poškodenej nachádza extrovertné zameranie, ktoré je primárne orientované na sociálne najbližšie okolie, v správaní dominuje anticipácia, emocionálne rezistentné a ovládané prejavy, v spoločnosti sa správa opatrne, v prejavoch je až obozretná, v rozhodovaní dominuje racionálny prístup k životným situáciám, skôr pasívny a nepriebojný, veci berie tak ako ich život prináša, prispôsobuje sa vonkajšiemu prostrediu, potláča vlastné potreby. Ak však dôjde k nahromadeniu napätia dochádza k silnejším emocionálnym reakciám, vlastné materské a partnerské potreby však dlhodobo potláča a vyrovnáva sa s tým tak, že si idealizuje rodinné podmienky s ktorými sa identifikuje, výpoveď E. I. pred vyšetrovateľom sa javí z psychologického hľadiska ako hodnoverná, nezistili sa sklony ku konfabulácii alebo k zveličovaniu, je schopná čeliť psychickému a fyzickému násiliu, zo strany blízkej osoby, stratégiami podriaďovania sa, úniku z ohrozujúcej situácie alebo pasivitou, resp. naučenou bezmocnosťou počas agresívnych útokov (syndróm týranej ženy), správanie svojho druhu vnímala ako prejavy fyzického a psychického násillia, kedy mala strach o svoj život a konanie obžalovaného P. J. vnímala ako ťažké príkorie, nakoľko sa v jej psychickom obraze nachádza symptomatika postraumatickej stresovej poruchy, ako reaktivita psychiky na zlé zaobchádzanie vyznačujúce sa vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti s dlhodobou trvalosťou.

Znalkyňa PhDr. Alena Kopányiová, PhD. na hlavnom pojednávaní sa pridržiala aj záverov písomne podaného znaleckého posudku, ktorý podávala na osobu poškodenej, na ktorý pri svojom výsluchu poukázala. Vyšetrenie sa konalo dňa 15.1.2016, štandardným znaleckým postupom, teda rozhovor, kde mala poškodená priestor vypovedať k danej veci, v psychologicky bezpečnejšom prostredí a zároveň mala dostatok priestoru na vypovedanie psychodiagnostických testov. Použili testy na zistenie štruktúry osobnosti, schopnosti vnímať a reprodukovať udalosti. K osobnosti menovanej nachádza extrovertné zameranie, ktoré je primárne orientované na rodinu. V správaní je predvídavá, ale emocionálne rezistentná. Pri rozhodovaní dominuje racionálny prístup k životným situáciám, ale skôr pasívny. Veci berie tak ako jej ich život prináša. Je ochotnejšia sa prispôbiť vonkajšiemu prostrediu a istý čas potláčať vlastné potreby. Výpoveď z psychologického hľadiska sa javí ako hodnoverná aj na základe špecifickej hodnovernosti. Nezistila sklony k zveličovaniu. Dlhodobu nefunkčný partnerský vzťah ovplyvňovaný zmenami nálad partnera popísanom psychickom a fyzickom násillí vytvorilo u nej zvýšenú citlivosť na správanie ľudí a s tým spojenú stratégiu podriaďovať sa týmto výkyvom. Takáto stratégia sa vytvára pri dlhodobo nepriaznivých medziľudských vzťahoch, v literatúre uvádzaný ako syndróm týranej ženy. U poškodenej bola evidentná psychická únava a vyčerpanosť, spojená s nespavosťou, čo sú príznaky psychosomatickej reakcie. Dlhodobé psychické a fyzické násillie, ktoré narušilo integritu osobnosti. Má za to, že konanie vnímala ako ťažké príkorie. V prejavoch fyzického a psychického násillia mala strach o život podporené z rozhovoru a výsluchu úniky s deťmi z domácnosti. Subjektívne každé individuum má každý inú mieru emocionálnej lability a pre syndróm týranej ženy prichádza k prispôbovaniu sa takémuto správaniu. Symptómy poukazujú na dlhodobé správanie sa voči poškodenej, s dobou 3 až 5 rokov. Na otázku ako je možné, že poškodená už má iného priateľa, znalkyňa uviedla, že každý jeden má svoj spôsob, ako sa s tým vyrovnáva, ide o pocit bezpečia, istoty a pod. Na otázku, či je reálne tak dlhá doba spolužitia obžalovaného a poškodenej, ak malo dochádzať k týranu, čo potom bránilo poškodenej kedykoľvek odísť preč z domácnosti, znalkyňa uviedla, že išlo u poškodenej o zníženú schopnosť efektívne reagovať na prežívané násillie, ktoré sa vytvára hlavne počas dlhobejšieho vzťahu, rozporuplným a extrémne premenlivým správaním partnera a tým aj znižovať obeti ovplyvňovať svoj život. Vytvorí sa väzba aj k takému typu partnera, ktorý jej ubližuje, zotráva vo vzťahu s ním, zatajuje zranenia, popiera že je obeť.

Okolnosti prípadu si tiež vyžiadali potrebu skúmania duševného stavu obžalovaného. Podaný posudok poslúžil na posúdenie otázky jednak príčetnosti obžalovaného v čase spáchania skutku ako jeden zo základných podmienok trestnej zodpovednosti, tiež zhodnotenie celkovej osobnosti obžalovaného, jeho štruktúry a tiež zároveň ako podklad pre úvahy o primeranosti, spravodlivosti a humánosti trestu. V súlade s ustanovením § 268 ods. 2 Tr. por. bol tento znalecký posudok na hlavnom pojednávaní prečítaný so súhlasom obžalovaného, obhajcu i prokurátora.

Zo znaleckého posudku MUDr. Ivana Andrého, PhD. č. 05/2016 vyplýva, že obžalovaný netrpí duševnou chorobou, jeho osobnosť nesie znaky emočnej nestability, podľa objektívnych anamnestických údajov je

škodlivým užívateľom kanabinoïdov (marihuany) ako aj alkoholu, uvedené stavy môžu prispievať k jeho neadaktívnym prejavom v domácom prostredí, sú sýtené celkovo napätou situáciou medzi jednotlivými rodinami. Pobyt obvineného na slobode nie je z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nebezpečný, znalec ochranné opatrenia v tomto zmysle nenavrhuje. V čase páchania trestného činu bol schopný ovládať svoje konanie a mohol rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť. Nebolo preukázané, že by bol v stavoch ťažkej alkoholovej opojenosti, či výraznejšej intoxikácie kanabinoïdmi. Syndróm závislosti od alkoholu, či iných návykových látok zistený nebol, znalec konštatoval len škodlivé užívanie týchto látok. Ochranné protitoxikomanické liečenie znalec nenavrhuje. Obvinený je v súčasnej dobe schopný chápať zmysel trestného konania, osobnosť obvineného nesie znaky emočnej nestability, jej súčasťou sú aj impulzívne znaky. Motivácia obvineného pre páchanie trestnej činnosti súvisela s celkovo napätou situáciou medzi širšími rodinami oboch partnerov, kde sa uplatňujú aj viaceré kultúrne odlišnosti súvisiace s rómskou komunitou. Úlohu zohrávali aj povahové zvláštnosti oboch partnerov, neschopnosť obvineného riešiť napäté situácie spoločensky prijateľným spôsobom. Je isté, že pretrvávajúce rodinné problémy súvisiace so sociálnymi, ako aj kultúrnymi osobitosťami prostredia v ktorom žil, nezvládal. Uchyľoval sa k neprimeranému správaniu voči svojej družke. V externom prostredí sa javí ako menej problémový jedinec. Prognóza resocializácie obžalovaného nemusí byť nepriaznivá, jeho protispoločenské konanie sa doteraz manifestovalo len v jeho úzkej rodine, v externom prostredí problémový nie je, bol dobre sociálne integrovaný.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní i ďalšie dôkazy, či už ich prečítaním alebo oboznámením.

Zo zápisnica o vydaní veci a fotodokumentácie zo dňa 7.9.2015 vyplýva, že poškodená vydala OČTK zakrvavenú mikinu.

Z oznámenie Mesta O. zo dňa 27.1.2016 vyplýva, že nájom mestského bytu na ulici O., R.. F. K. Č.. XX prešiel na poškodenú E. I. na vlastnú žiadosť obžalovaného od 1.4.2014.

Z lekárskej správy MUDr. Petra Radó, psychiatra zo dňa 2.2.2016 vyplýva, že poškodená bola vyšetrená dňa 26.10.2015 so záverom postraumatická stresová porucha, predĺžená úzkostne depresívna reakcia, týranie v anamnéze.

Z lekárskej správy FNŠP Skalica, a.s., Chirurgickej ambulancie, MUDr. Ivana Sloviana zo dňa 7.9.2015 vyplýva, že pacientka (poškodená E. I.Á.) bola dňa 7.9.2015 v nemocnici vyšetrená a diagnóza u menovanej znie : Zlomenina nosových kostí, otvorená rana vlasatej časti hlavy.

Z lekárskej správy FNŠP Skalica, a.s., Rádiodiagnostické pracovisko, MUDr. Zuzana Grebáčová zo dňa 7.9.2015 vyplýva, že pacientka (poškodená E. I.) bola dňa 7.9.2015 v nemocnici vyšetrená so záverom fraktúra nosových kostí.

Ďalej súd z listinných dôkazov poukazuje na listinné dôkazy týkajúce sa priestupkov obžalovaného v minulosti, ktoré boli v prípravnom konaní do vyšetrovacieho spisu zabezpečené a ktoré boli na hlavnom pojednávaní prečítané, pričom súd poznamenáva, že priestupky za ktoré bol obžalovaný v minulosti už riešený (skutky, ktoré boli páchané proti osobe poškodenej v minulosti v dňoch 22.5.2014 a 29.7.2014 a riešené ako priestupok) neboli predmetom žalovaného skutku a tieto prokurátor správne nepožal do skutkovej vety. Rovnako to platí aj o trestnom čine za skutok spáchaný dňa 7.10.2012, kedy sa dopustil obžalovaný násilnej trestnej činnosti proti poškodenej, za čo bol už v minulosti trestným rozkazom Okresného súdu Skalica sp.zn. 4T/182/2013 odsúdený. Preto ani neobstojí argumentácia obhajoby, že obžalovaný nemôže byť dva krát potrestaný za ten istý skutok. Obžalovaný nebol potrestaný dva krát za ten istý skutok, nebola na neho ani podaná obžaloba za ten istý skutok.

Podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. (účinného do 31.12.2015) kto týra blízku osobu alebo osobu, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie

a) bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť,

b) bezdôvodným odopieraním stravy, oddychu alebo spánku alebo odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti, ošatenia, hygieny, zdravotnej starostlivosti, bývania, výchovy alebo vzdelávania,

potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 208 ods. 2 písm. d) Tr. zák. (účinného do 31.12.2015) odňatím slobody na sedem rokov až pätnásť rokov sa páchateľ potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Týraním osoby v zmysle uvedeného ustanovenia Trestného zákona je zlé zaobchádzanie s blízkou osobou, ktorým páchateľ prejavuje hrubší stupeň bezohľadnosti a necitlivosti, vyznačujúce sa určitou mierou trvalosti, prípadne aj sústavnosti, pričom sa však nevyžaduje, aby blízkej osobe vznikla ujma, resp. následky na zdraví. Musí však ísť o konanie, ktoré blízka osoba pre jeho intenzitu, hrubosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie. Podstatou konania páchateľa, bez ohľadu na to, ktorou z demonštratívne v tomto ustanovení uvedených foriem sa ho dopustí, je spôsobenie fyzického alebo psychického utrpenia. Pod pojmom fyzické alebo psychické utrpenie treba rozumieť taký stav, ktorý sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrávajú celkom krátky, prechodný čas. Pojem fyzické alebo psychické utrpenie uvedený v základnej skutkovej podstate trestného činu je naplnený už vtedy, ak poškodená osoba pociťuje protiprávne konanie páchateľa ako ťažké príkorie, teda ako isté zlo, krivdu, či bezprávie, teda konanie, ktoré sústavne nepriaznivo ovplyvňuje jej každodenný život a vyvoláva obavy z opätovného protiprávneho konania páchateľa.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i súhrne a dospel k jednoznačnému záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozhodnutia sa stal, že ho spáchal obžalovaný a že boli splnené všetky podmienky na vyvodenie trestnej zodpovednosti obžalovaného. Konanie obžalovaného, ktorého sa dopúšťal proti osobe poškodenej napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona tak po objektívnej stránke ako aj subjektívnej stránke, pretože vedome a úmyselne dlhodobo spôsobil svojím správaním psychické a fyzické utrpenie svoje družke, ktorého sa dopúšťal bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu a stresu, odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti, čo ohrozovalo psychické a fyzické zdravie poškodenej, ktorej spôsobil rôzne schválnosti a vyvolával nepretržité konflikty, vyhrocujúce až do fyzických útokov voči poškodenej. V žiadnom prípade nemožno tvrdiť, že konanie obžalovaného nieslo len prvky jednorazového, ojedinelého konania, práve naopak, konanie obžalovaného proti poškodenej bolo dlhodobé, postupne sa stupňovalo, išlo o trvalejšie, sústavnejšie konanie obžalovaného proti poškodenej, ktoré sa opakovalo a toto sa vyznačovalo hrubším stupňom bezcitnosti a hrubosti, pričom poškodená konanie obžalovaného voči nej, jeho zlé zaobchádzanie vnímala ako ťažké príkorie, čo bolo preukázané znaleckým dokazovaním. Uvedeným konaním tak porušil záujem chránený spoločnosťou, a to ochrana pred domácim násilím a blízkych osôb.

Obžalovaný spáchanie skutku síce poprel, uvádzal na svoju obranu, že s družkou žili normálnym usporiadaným životom, len s menšími a bežnými problémami, no je usvedčovaný priamymi dôkazmi a to výpoveďou svedkyne poškodenej a svedka ich maloletého syna P. E., ktorý v podstate ako jediný svedok (spomedzi všetkých ostatných), žil v spoločnej domácnosti obžalovaného a poškodenej. Navyiac výpovede svedkyne poškodenej a maloletého P. E. sú podporené aj znaleckými posudkami.

Svedkyňa poškodená tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní popísala zlé zaobchádzanie obžalovaného, ktoré znášala ako ťažké príkorie. Obžalovaný jej dlhodobo spôsobil svojím správaním psychické a fyzické utrpenie, bil ju, kopal ju, ponižoval ju, vyhrážal sa jej či už fyzickou ujmou jej alebo jej príbuzným, vyvolával v nej strach a stres, odopieral jej nevyhnutnú osobnú starostlivosť. Výpoveď poškodenej je podporená aj znaleckým dokazovaním, znaleckým posudkom znalkyne PhDr. Aleny Kopányiovej, PhD., ktorá nezistila u poškodenej sklony ku konfabulácii alebo zveličovaniu, jej výpoveď je vierohodná, nesie známky všeobecnej a špecifickej vierohodnosti.

Výpoveď poškodenej nebola jediným priamym usvedčujúcim dôkazom, ale i výpoveď ďalšieho priameho svedka maloletého P. E., ktorý v podstatných bodoch potvrdzuje vierohodnosť obsahu výpovede poškodenej. Maloletý vypovedal vo veku 8 rokov, pričom vzhľadom na jeho vek a obsah jeho výpovede dostatočne charakterizujú správanie sa otca (obžalovaného) voči matke (poškodenej). Súd sa nestotožňuje s námietkou obžalovaného, že maloletý mohol byť ovplyvnený matkou, či nabádaný zo strany matky, ani s tým, že maloletý bol pri výsluchu nabádaný. Treba si uvedomiť vek maloletého, ktorý je nízky, je vo veku, v ktorom ešte ani len nedisponuje takou slovnou zásobou ako dospelý človek, jeho

výpoveď prebehla štandardným spôsobom, ako aj v mnohých iných prípadoch, otázky kladenému mu pri výsluchu zohľadňovali jeho rozumovú vyspelosť a boli mu kladené primeraným spôsobom. Maloletý napr. vypovedal, že otec mamu polieval pivom, bol na maminku zlý, keď bol opitý, nepáčilo sa mu správanie jeho otca, aj stôl prehodil, mamu zhodil na zem a kopol ju. Bolo toho veľa, mamina stále plakala, skoro nespala, mala aj zranenie, napuchnuté ústa aj modrinu, aj krv jej tiekla, utekali s mamou z domu, lebo sa jej vyhrážal, že ju zabije, s K. ju zatvoril na balkón keď bola zima, nemohla si kúpiť ani nové boty, lebo si myslí, že mama má iného chlapa, rozbil mamke aj niekedy telefón, ona si ani nemohla kúpiť nový telefón, lebo by jej ho rozbil, roztrhal jej aj kabelku, škaredo jej nadával, že je špina, devka, dvere rozbil, otec mamu stále bil, nemala kľud, nikto k nim nemohol chodiť na návštevu. Maloletý tiež potvrdil, že maminka to nikomu nehovorila, lebo by jej ešte viac robil zle. Maloletý v základnej rovine potvrdzuje výpoveď poškodenej. Výrazové prostriedky maloletého samozrejme nemusia byť v úplnej zhode s výpoveďou poškodenej, ale výpoveď poškodenej o tom, ako sa otec správal k matke potvrdzuje. Taktiež súd poukazuje na znalecké dokazovanie, znalecký posudok znalkyne PhDr. Aleny Kopányiovej, PhD. k osobe maloletého P. E., ktorého výpoveď je vierohodná, nebolo zistené skresľovanie výpovede. Znalkyňa pri výsluchu odmietla možnosť, že by maloletý bol ovplyvnený matkou.

Pokiaľ ide o ďalšie svedecké výpovede, tieto je možné rozdeliť do dvoch kategórií, jedna (príbuzní poškodenej) ktorí potvrdzujú výpoveď poškodenej, a druhá kategória (príbuzní alebo kamaráti, priatelia obžalovaného), ktorí potvrdzujú výpoveď obžalovaného. Tieto dôkazy, aj z hľadiska vierohodnosti výpovedí tohto ktorého svedka, ktorá je oslabená, už samotným príbuzenských, či kamarátskym, priateľským vzťahom neboli pre súd rozhodujúcimi. Takéto svedecké výpovede nevytvrdzujú objektívne o tom čo sa skutočne medzi obžalovaným a poškodenu dialo. Tiež je potrebné poukázať na charakter trestnej činnosti, kedy sa jedná o druh trestnej činnosti ku ktorej častokrát dochádza za zatvorenými dverami, čo bolo i v tomto prípade. Svedkovia obhajoby, teda príbuzní, či priatelia obžalovaného nežili v spoločnej domácnosti s obžalovaným a poškodenu a teda logicky ani nemohli vedieť, čo presne sa dialo za týmito zatvorenými dverami. Samotná poškodená uviedla, že obžalovaný sa navonok správal úplne normálne, vedel sa pretvarovať, vždy keď ju čakala bitka, najskôr obžalovaný pozatváral všetky okná, dvere, aby nemohol nikto nič počuť. K zlému zaobchádzaniu zo strany obžalovaného dochádzalo len v ich spoločnej domácnosti a nie aj navonok. Jedná sa v danom prípade o „skryté domáce násilie“. A preto súd z týchto dôvodov ani nepripustil ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, ktoré navrhovala obhajoba, nakoľko opäť by sa jednalo len a len o svedkov príbuzných, či priateľov obžalovaného, ktorí nežili s nimi v spoločnej domácnosti. Pre súd tak ako vyššie uviedol, boli z hľadiska svedeckých výpovedí rozhodujúcejšími výpovede nezaujatých svedkov, ktorými boli susedia obžalovaného a poškodenej. Tieto ich výpovede sú v dobrom súlade s výpoveďou poškodenej. Svedkyňa B. B. počula z bytu obžalovaného a poškodenej hluk, buchot, výkriky a kričanie poškodenej o pomoc, plač, čo bolo pravidelné, pričom po týchto hádkach, poškodenu nebolo vidieť aj 3 až 4 dni. Svedkyňa videla tiež na poškodenej modrinu, videla jej monokel, táto sa však vždy schovávala a utekala pred ňou preč. V súčasnej dobe je to už iné, poškodená sa aj pristaví, porozpráva sa, čo v minulosti vôbec nebolo. Svedkyňa má malú dcéru, ktorá mala detskú izbu pod bytom obžalovaného, pričom jej dcéra bolo z toho úplne vystrašená a v noci utekala z detskej izby preč, kde nechcela neskôr ani spať. Okrem tejto svedkyne, taktiež výpoveďami ďalších susedov svedkyne B. O. a L.R. P. mal súd preukázané, že sa medzi obžalovaným a poškodenu nejednalo len o ojedinelé a bežné nedorozumenia v ich partnerskom vzťahu, čím sa snažil obhajovať obžalovaný, ktorý tvrdil, že si žili bežným, normálnym životom. Svedkyne tiež pravidelne počuli z ich bytu hluk, krik, detský plač, v ich byte bývalo rušno najmä v noci, častokrát u nich zasahovala polícia.

Pokiaľ ide o obranu obžalovaného, že si všetko poškodená vymyslela, že si žili normálny a usporiadaným životom a chcela sa ho zbaviť, lebo si chcela k sebe nasťahovať svojho priateľa, bola vyvrátená nielen svedeckou výpoveďou poškodenej, ale i výpoveďou mal. P. E., znaleckými posudkami, kde znalkyňa skonštatovala všeobecnú aj špecifickú vierohodnosť poškodenej i maloletého P. E.. Naopak, treba tiež skonštatovať, že práve poškodená je tou osobou, ktorá dlhodobo trpela zlé zaobchádzanie obžalovaného, zatajovala to, čo sa dialo za zatvorenými dverami ich bytu, dokonca ani svojim najbližším príbuzným sa nezdôverila, ale urobila tak až neskôr, keď už nebolo pre ňu iného úniku a bála sa o svoj život. Zranenia (modriny) si schovávala, nosila radšej dlhý rukáv, utekala a schovávala sa pred susedmi, aby nevideli jej zranenia, hanbila sa, po hádkach ju nebolo vidieť aj viac dní. Teda takéto správanie sa poškodenej nesvedčí o nejakom nekalom úmysle zbaviť sa poškodenej, naopak, snažila zachrániť rodinu, ich domácnosť a nikomu nič nehovorila, veci zatajovala a trpela. O uvedenom svedčí aj znalecké dokazovanie, kedy z výpovede znalkyne na hlavnom pojednávaní ako aj zo znaleckého posudku

vyplýva, že poškodená vlastné materské a partnerské potreby dlhodobo potláčala a vyrovnávala sa s tým tak, že si idealizovala rodinné podmienky s ktorými sa identifikuje, je schopná čeliť psychickému a fyzickému násiliu zo strany blízkej osoby, stratégiami podriaďovania sa, úniku z ohrozujúcej situácie alebo pasivitou, resp. naučenou bezmocnosťou počas agresívnych útokov. U poškodenej ide dokonca o prejavy syndrómu týranej ženy, u poškodenej došlo ku zníženej schopnosti efektívne reagovať na prežívané násilie. To ju viedlo k pretrvávajúcej väzbe k agresorovi, zotrúvanie vo vzťahu s ním, zatajovanie závažnosti a príčin zranení. Správanie svojho druhu vnímala ako prejavy fyzického a psychického násillia, kedy mala strach o svoj život a konanie obžalovaného vnímala ako ťažké príkorie, nakoľko sa v jej psychickom obraze nachádza symptomatika postraumatickej stresovej poruchy, ako reaktivita psychiky na zlé zaobchádzanie vyznačujúce sa vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti s dlhodobou trvalosťou 3 až 5 rokov. Súd len dáva do pozornosti, že na uvedenom nemení nič ani tá skutočnosť, že v súčasnej dobe má poškodená iného partnera, čo napokon aj sama poškodená uviedla. Tu skutočne nemožno očakávať od obete tohto trestného činu, že po zbytok svojho života zostane sama uviaznutá v mori problémov z toho plynúcich, a tak ako aj znalkyňa uviedla, je na každom jednom jedincovi, ako sa s danou situáciou a prežitím takýchto udalostí vyrovnáva, jedná sa aj o isté hľadanie pocitu bezpečia a istoty. Súd nepovažoval ani za potrebné vypočúvať súčasného partnera poškodenej, jednak opäť by sa jednalo len o svedka, ktorý nežil s obžalovaným a poškodenou v spoločnej domácnosti a taktiež súd dáva do pozornosti všeobecnú povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu chrániť obeť trestných činov pred tzv. druhotnou viktimáciou (druhotné následky na poškodenom po spáchaní trestného činu, napr. nevhodným postupom očk alebo súdu, zľahčovanie, nesprávna reakcia sociálneho prostredia a pod.). Tu skutočne vypočúvaním súčasného partnera poškodenej, napr. aj k tomu odkedy žijú intímny životom, tak ako navrhovala obhajoba, by už presahoval rámec nevyhnutného pre spravodlivé rozhodnutie a jednalo by sa aj o nevhodný postup, čím by nebolo ani zadosťučinené ochrane obeť trestného činu.

Súd odmietol vykonať dôkaz výsluchom MUDr. Raka, lekárom poškodenej, MUDr. Nagyovej, gynekologičky poškodenej a zabezpečením lekárskeho správ tak, ako navrhovala obhajoba. Súd dáva obžalovanému do pozornosti, že samotná poškodená pri výsluchu uviedla, že o svojich zraneniach nikomu nehovorila, veci zatajovala, modriny schovávala, hanbila sa, ani nebola u lekára. Lekársku pomoc vyhľadala len po incidente v roku 2012, kedy ju obžalovaný sekol nožom do hlavy (čo bolo predmetom trestného stíhania v minulosti a nie je predmetom terajšej trestnej činnosti). Inak lekársku pomoc nevyhľadala, až dňa 7.9.2015, kedy ju obžalovaný udril a zlomil jej nos, čo však už je preukázané lekárskeými správami FNsP Skalica, a.s., Chirurgickej ambulancie, MUDr. Ivana Sloviana zo dňa 7.9.2015 a Rádiodiagnostického pracoviska, MUDr. Zuzana Grebáčová zo dňa 7.9.2015. Iné zranenia okrem tohto nie sú, ani neboli predmetom obžaloby. Rovnako to platí aj o odmietnutí vykonať dôkaz výsluchom svedkyne pani J., či videla niekedy stopy na tele poškodenej.

Obžalovaný sa svojho konania, teda týrania svojej družky spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie dopúšťal po dlhší čas, teda závažnejším spôsobom konania. I znalkyňa skonštatovala, že poškodená správanie obžalovaného vnímala ako prejavy fyzického a psychického násillia, kedy mala strach o svoj život a konanie obžalovaného vnímala ako ťažké príkorie, nakoľko sa v jej psychickom obraze nachádza symptomatika postraumatickej stresovej poruchy, ako reaktivita psychiky na zlé zaobchádzanie vyznačujúce sa vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti s dlhodobou trvalosťou 3 až 5 rokov. Pre naplnenie kvalifikovanej skutkovej podstaty v podobe závažnejšieho spôsobu konania podľa § 138 písm. b) Tr. zák. - páchanie trestnej činnosti po dlhší čas sa vyžaduje, aby trestná činnosť bola páchaná tak dlhú dobu, že to výrazne prekračuje obvyklú dobu páchania tej ktorej trestnej činnosti. Pri zločine týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zák., vzhľadom aj na naplnenie znaku následku v podobe fyzického a psychického utrpenia, považuje súd ako obvyklú dobu, dobu do dvoch rokov (bližšie vid' aj napr. rozsudok KS Trenčín 23To/92/2014), čo je aj súdnou praxou akceptovaná doba ako doba obvyklá. Preto čas 3 až 5 rokov, ktorý presahuje túto obvyklú dobu, je nutné považovať za dlhší čas tak, ako to má na mysli ustanovenie § 138 písm. b) Tr.zák.

Súd posúdil dôkazy jednotlivo i v celku a dospel k záveru, že tieto dávajú ucelenú, jednotnú, logickú, ničím nenarušenú reťaz dôkazov smerujúcich jedine k uznaniu viny obžalovaného. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané konanie obžalovaného, následok aj príčinná súvislosť medzi konaním a následkom a je dané aj zavinenie ako subjektívna stránka medzi konaním a následkom, ktoré zavinenie malo v tomto prípade formu priameho úmyslu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd obžalovaného

uznal za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona účinného do 31.12.2015.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, pohľadujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri úvahách o druhu a výmere trestu tak, aby spravodlivo zohľadňoval konanie obžalovaného vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu).

Z odpisu registra trestov je zrejmé, že v minulosti bol obžalovaný už odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Skalica sp.zn. 4T/182/2013 zo dňa 25.02.2014, právoplatný dňa 19.03.2014, ktorým bol odsúdený za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok so skúšobnou dobou 18 mesiacov a k uloženiu ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou za skutky z 19.2.2012 a v bode za skutok z 7.10.2012, kde bola poškodenou práve jeho družka E. I.. Následne bol Okresným súdom Skalica trestným rozkazom sp.zn. 4T/47/2015 zo dňa 20.04.2015, právoplatný dňa 11.06.2015 uznaný vinným z prečinu úverového podvodu podľa § 222 od. 1 Tr. zákona, kde mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu. Podľa lustrácie priestupkov bol obžalovaný od roku 2010 12 krát prejednaný za priestupok, a to väčšinou za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu. Z miesta bydliska mesta O. bližšie hodnotený nie je. Zo správy Ústavu na výkon trestu OS a ústavu na výkon väzby Leopoldov vyplýva, že obvinený nemal problémy s adaptáciou na podmienky väzby, príkazy a nariadenia príslušníkov plní a rešpektuje, konfliktné situácie medzi obvinenými nevyvoláva, udržiava kontakt s príbuznými a je pracovne zaradený nie je.

Pri posudzovaní pohľadujúcich a prirážajúcich okolností súd u obžalovaného nezistil možnosť použitia ani jednej z pohľadujúcich okolností, naproti tomu obžalovanému prirážovalo, že bol už za trestný čin odsúdený, teda bola zistená jedna prirážajúca okolnosť § 37 písm. m) Tr. zák. Ak prevažuje pomer prirážajúcich okolností, zvyšuje sa podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3, pričom základom na zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Pre zločin podľa § 208 ods. 2 Tr. zák., zákon ustanovuje trestnú sadzbu v rozmedzí 7 až 15 rokov, pričom s prihliadnutím na prevažujúci pomer prirážajúcich okolností sa sadzba upravila na 9 rokov, 8 mesiacov dolná hranica až 15 rokov horná hranica.

Súd však pri rozhodovaní o tom, aký druh trestu a v akej výmere obžalovanému uloží trest, vychádzal jednak z toho, že trest má plniť nie len represívnu funkciu, teda zabraňovať v páchaní ďalšej trestnej činnosti, a výchovnú funkciu, teda vytvárať podmienky pre výchovu páchatel'a, aby viedol riadny život, ale kladie dôraz aj na zásadu humanity, z ktorej vyplýva zákaz neprimeranej sankcie vo vzťahu k okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatel'a a jednak z ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého, ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má súd za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. Súd preto s prihliadnutím na zásadu primeranosti prísnosti trestu k trestnému činu obžalovanému uložil trest odňatia slobody podľa kritérií obsiahnutých v ustanovení § 39 ods. 1 Tr. zák. (mimoriadne zníženie trestu), nakoľko uloženie trestu odňatia slobody aj na samej dolnej hranici trestnej sadzby (9 rokov, 8 mesiacov) by bolo pre obžalovaného vzhľadom na pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Trestný zákon v ustanovení § 39 ods. 3 stanovuje obmedzenia pre mimoriadne zníženie trestu, ktorými je súd pri svojom rozhodovaní viazaný. Podľa § 39 ods. 3 písm. d/ Tr. zák. nesmie súd v danom prípade uložiť trest odňatia slobody kratší ako 2 roky. Súd použil pri ukladaní trestu mimoriadne zmierňovacie ustanovenie s ohľadom na možnosti nápravy obžalovaného, ktoré sú v jeho prípade pozitívne, poukazujúc aj na závery znaleckého posudku MUDr. Ivana Andrého, PhD. č. 05/2016, ktorý okrem iného uviedol aj, že je isté, že pretrvávajúce rodinné problémy súvisia aj so sociálnymi, ako aj kultúrnymi osobitosťami prostredia v ktorom obžalovaný žil a tieto nezvládal. Uchyľoval sa síce k neprimeranému správaniu voči svojej družke, ale v externom prostredí sa javí ako menej problémový jedinec. Prognóza resocializácie obžalovaného nemusí byť nepriaznivá, jeho protispoločenské konanie sa doteraz manifestovalo len v jeho úzkej rodine, v externom prostredí problémový nie je, bol dobre sociálne integrovaný. Súd preto vyjadruje presvedčenie, že

uloženie trestu odňatia slobody aj na samej dolnej hranici trestnej sadzby 9 rokov a 8 mesiacov v prípade obžalovaného je skutočne neprimerane prísny trestom, pričom na jeho nápravu a ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Súd preto obžalovanému mimoriadne znížil trest podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. a uložil trest pod dolnú hranicu trestu odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov nepodmienečne. Z uvedených dôvodov má súd za to, že trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov nepodmienečne je trestom zákonným, spravodlivým, zohľadňujúcim všetky vyššie popísané okolnosti prípadu a dostatočne a spravodlivo zohľadňujúci účel trestu.

Pre výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou Okresného súdu Skalica na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.